

Projekt

z dnia

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA OPOLA**

z dnia 2024 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy
Rodzinie w Opolu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609, poz. 721) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) - Rada Miasta Opola uchwala, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji skargę o nr. OR-I.1510.16.2024 na działanie dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Opolu uznaje się za nieuzasadnioną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. W wykonaniu niniejszej uchwały Przewodnicząca Rady Miasta Opola zawiadomi Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków
i Petycji

Tomasz Kaliszan

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Opola

z dnia.....2024 r.

Uzasadnienie

W dniu 18 czerwca 2024 r. do Rady Miasta Opola wpłynęła skarga mieszkańca Kędzierzyna - Koźla na działanie dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Opolu w związku z zarzutem nieprofesjonalnego zachowania urzędników oraz zlekceważenia skargi przez dyrektora MOPR.

Po zapoznaniu się z treścią skargi, jak również z dokumentacją i wyjaśnieniami, a także po przeprowadzeniu analizy przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2024 r., Rada Miasta Opola uznaje skargę za nieuzasadnioną.

Z otrzymanych wyjaśnień oraz przeprowadzonej wizji lokalnej wynika, że w dniu 5 czerwca 2024 r. Skarżący skontaktował się telefonicznie z pracownikiem socjalnym Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Opolu (dalej: MOPR) i podał, że ma utrudniony kontakt z córką zamieszkującą wraz z matką w Opolu. Skarżący w trakcie rozmowy poinformował, że prosił matkę o zrobienie dziecku badań lekarskich, gdyż podejrzewa, że choruje. Skarżący żądał natychmiastowej interwencji oraz przymuszenia matki dziecka do zrobienia badań. Pracownik socjalny poinformował Skarżącego, że przyjmuje zgłoszenie i podejmie czynności zgodnie z kompetencjami.

Nadmienić należy, iż rozmowa telefoniczna do której doszło pomiędzy Skarżącym, a pracownikiem socjalnym była emocjonalna, jednak jej treść nie przebiegała w sposób, w jaki przedstawił to Skarżący w piśmie.

Po zakończonej rozmowie ze Skarżącym, pracownik socjalny skontaktował się z Kierownikiem Rejonu Opiekuńczego w celu przekazania przyjętego zgłoszenia i ustalenia podjęcia stosownych działań, które będzie realizował zgodnie z posiadanymi kompetencjami.

Skarżący twierdzi, że w tym dniu otrzymał od MOPR-u wiadomość SMS, w której było nagranie tej rozmowy.

Z technicznego punktu widzenia nie ma możliwości by system telefoniczny mógł w ten sposób zadziałać. Prawdopodobne jest, że po skończonej rozmowie ze Skarżącym, pracownik socjalny nie rozłączył się i z innego telefonu połączył się z pracownikiem MOPR-u, z którym prowadził rozmowę. Podczas rozmowy nie padają żadne wulgaryzmy, deprecjonujące stronę oceny czy wyzwiska. Skarżący nagrał tę rozmowę bez zgody uczestników.

Zaznaczyć należy, iż była to prywatna rozmowa między pracownikami Ośrodka a nagranie którym dysponuje Skarżący zostało zdobyte w sposób nieuprawniony. Osoby nagrane nie zostały poinformowane o jego dalszym wykorzystaniu i rozpowszechnianiu, na co nie wyrażają zgody.

Tego samego dnia Skarżący zgłosił się do dyrektora MOPR-u przedstawiając ww. nagranie rozmowy, żądając wywarcia wpływu na matkę jego dziecka, by przeprowadziła badania lekarskie. Oczekiwał od dyrektora Ośrodka by ukarał strony tej rozmowy, lekceważąc fakt, że była to rozmowa prywatna, a nagranie było wykonane bez zgody uczestników.

Ze spotkania została sporządzona notatka służbowa przez dyrektora MOPR-u, zawierająca konkluzje z rozmowy ze Skarżącym oraz zalecenia dotyczące weryfikacji zgłaszanych zagrożeń zdrowia dziecka.

W kwestii formalnej pouczono Skarżącego, że stroną do zgłaszania informacji dot. wykonywania badań lekarskich u dziecka jest Sąd Rodzinny i tam powinien się skierować. Natomiast organem nadrzędnym wobec MOPR-u jest Prezydent Miasta Opola. Skarżący został poinformowany, że ma prawo występować ze swoimi sprawami do każdego organu jaki uzna za stosowny. Uzyskał też zapewnienie, że jego niepokój o stan zdrowia dziecka zostanie zweryfikowany.

Z przedstawionych wyjaśnień wynika, że dnia 6 czerwca 2024 r. pracownik socjalny udał się do przedszkola, do którego uczęszcza córka Skarżącego i uzyskał informacje od dyrektora placówki, że dziecko jest zadbane i nie ma żadnych zastrzeżeń co do funkcjonowania, zachowania i rozwoju.

W dniu 10 czerwca 2024 r. pracownicy socjalni udali się na niezapowiedzianą wizytę do miejsca zamieszkania córki Skarżącego. W trakcie wizyty nie stwierdzono oznak zaniedbań u dziewczynki. Sprawdzone także książeczkę zdrowia dziecka, w której widoczne były wszystkie zalecane szczepienia. Stwierdzono, że mieszkanie, które zajmuje rodzina jest zadbane, córka Skarżącego posiada własny pokój, a matka dziecka dysponuje środkami finansowymi do zabezpieczenia wszystkich potrzeb dziewczynki. Ustalono z matką, iż dostarczy zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia córki pracownikowi socjalnemu.

W odniesieniu do stwierdzenia, że pracownicy Ośrodka przejawiają nieprofesjonalne oraz pozbawione empatii zachowania jest nieuzasadnione, ponieważ MOPR w Opolu nigdy nie odmówił pomocy Skarżącemu. W maju 2023 r. Skarżący poprosił pracowników socjalnych tut. Ośrodka, aby przekazali jego córce prezenty w postaci ubrań i zabawek, gdyż jak twierdził, matka dziecka nie chce ich od niego przyjąć. Pracownicy socjalni z uwagi na chęć pomocy Skarżącemu przekazali matce dziecka pozostawione rzeczy.

Powyższe sytuacje potwierdzają, że pracownicy Ośrodka realizują misję związaną z niesieniem pomocy drugiemu człowiekowi w każdej sytuacji, a Skarżący jest traktowany na równi z innymi podopiecznymi i w żaden sposób nie została naruszona jego godność.

Podsumowując, pracownicy MOPR-u działają w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, a w szczególności o przepisy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.). Przy wykonywaniu swoich zadań kierują się zasadami etyki zawodowej oraz zasadą dobra osób i rodzin, którym pomagają, szanują ich godność, a przede wszystkim nie dyskryminują.

Pracownik socjalny oraz dyrektor MOPR-u podczas rozmów ze Skarżącym kierowali się zasadą, iż podstawowym ich obowiązkiem zawodowym jest pomoc w rozwiązywaniu trudności życiowych klienta i jego rodziny.

W związku z powyższym Rada Miasta Opola uznaje skargę za nieuzasadnioną.

Pouczenie:

W przypadku ponownego złożenia skargi w temacie będącym przedmiotem skargi rozpatrzonej w dniu dzisiejszym bez wskazania nowych okoliczności sprawy Rada Miasta Opola może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego (art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego).